

дарь-тъ ми ще са забави да доде; И начне да вѣе съсладжители-ты си, и да їде и пїе съ пїаницы-ты: Господарь-тъ на тоа рабъ ще доде, въ които день той не очаква, и въ които часъ незнае; И ще го разсѣче, и ще тѣри негова-та часть съ лицемѣры-ты; тамъ ще вѣде плачь и скърцаніе съсхъ зѣбы.

Въ сѣвбота на аї: недѣла.

Отъ Матѣа зачало 78.

Въ онова вѣмѣ, додоха при Исуса фарисей-ти да го искѣшатъ, и дѣлаха мѣ: простено ли є на чловѣка да напѣне жена си по сѣ-каква причина? И той отговори, и рече имъ: несте ли чели, че които ги є сѣтворилъ въ начало, мъжко и женско ги є сѣтворилъ? И є рѣкълъ; „За това ще остави чловѣкъ баща си и майка си, и ще сѣ прилепи къмъ жена-та си, и ще вѣдѣтъ въ една плоть двѣма-та.“ Така що не сѣ вече двѣма, но една плоть. И тѣй онова, което Богъ є сѣчѣталъ, чловѣкъ да го не разлѣча. Рѣкоха мѣ: а защо Моисей заповѣда да ѣ даде (мъжъ-тъ), писмо разводно, и да ѣ напѣне? Рече имъ: Моисей заради ваше-то жестокосрдїе, дозволилъ є да си оставате жены-ты; а изъ начало не вѣ така. И казвѣмъ ви, че които остави жена си, освѣнь за прѣлюбоудѣйство, и сѣ ожени за дрѣга, прѣлюбоудѣецъ бѣва; и който сѣ ожени за напѣсна-та, прѣлюбоудѣецъ бѣва. Рѣкоха мѣ ученицы-ти мѣ: ако є такава задѣлаже-

ніе-то на мъжа къмъ жена-та, по добръ да сѣ нежени. И той имъ рече: таа дѣла немогѣтъ сички-ти да ѣ прїемѣтъ, но онѣ, на колко то є дадено. Защото има скопцы, които тѣй сѣ сѣ родили отъ утроба-та майчина си; има пакъ скопцы, които отъ чловѣцы-ты сѣ скопени; а има скопцы, които сами себеси сѣ скопили, заради царство небесно. Който може да прїеме, нека прїеме.

Въ недѣла аї: Отъ Матѣа, зачало 77.

Рече Господь таа притча. Подобно є царство-то небесно на єдинъ чловѣкъ царь, който поиска да пригѣда смѣтка съсхъ слѣгы-ты си. И когато начала да прави смѣтката, привѣдоха мѣ єдного длѣжника, отъ десѣтъ хїлады таланта. И понеже нѣмаше да ги плати, заповѣда господарь-тъ мѣ да продадѣтъ него, и жена мѣ, и дѣцѣта мѣ, и сичко що имаше, и да сѣ заплати (дѣлѣ-тъ). Но слѣгѣта падна, та мѣ сѣ кланѣше и дѣмаше: Господи! имай търпенїе на мене, и сичко ще ти исплатѣ. И омилюстивсѣ господарь-тъ на този слѣга, пѣсна го, и дѣла мѣ опрости. Но щомъ излѣзе този слѣга, налѣри єдного отъ съ слѣджители-ты си, който мѣ вѣше длѣженъ сто пѣнази; улови го, та го давѣше, и казвѣше, плати ми това, що ми си длѣженъ. Падна съсладжитель-тъ мѣ на нозѣ-ты мѣ, та мѣ сѣ молаше и дѣмаше: имай търпенїе на мене, и сичко ще ти платѣ. Той

обаче